

Sygn. akt VIII C 1645/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 22 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w W.

przeciwko R. Ł.

o zapłatę

zasądza od pozwanego R. Ł. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w W. kwotę 585 zł. (pięćset osiemdziesiąt pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

- a) od kwoty 117 zł. (sto siedemnaście złotych) od dnia 5 września 2015 r. do dnia zapłaty,
 - b) od kwoty 117 zł. (sto siedemnaście złotych) od dnia 28 listopada 2015 r. do dnia zapłaty,
 - c) od kwoty 117 zł. (sto siedemnaście złotych) od dnia 15 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
 - d) od kwoty 117 zł. (sto siedemnaście złotych) od dnia 3 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,
 - e) od kwoty 117 zł. (sto siedemnaście złotych) od dnia 24 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty,
- oraz kwotę 317 zł. (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1645/17

UZASADNIENIE

W dniu 14 listopada 2016 roku powód (...) spółka z o.o. w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu R. Ł. powództwo o zapłatę kwoty 585 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od pięciu kwot po 117 zł. odpowiednio od dnia 5 września 2015 r., 28 listopada 2015 r., 15 marca 2016 r., 3 czerwca 2016 r. i 24 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że żądanie pozwu wynika z zawartej z pozwanym umowy, której przedmiotem było wykonywanie przez powoda profilaktycznej opieki zdrowotnej- świadczenia usług medycznych. W zamian za to pozwany zobowiązał się do zapłaty stałej, miesięcznej kwoty tytułem abonamentu, czego jednak nie uczynił.

(pozew k. 4- 7)

Postanowieniem z dnia 19 maja 2017 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 38)

Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2018 roku pozwany uznał powództwo i wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu.

(protokół rozprawy k. 62)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2009 roku (...) spółka z o.o. w W., zawarł z R. Ł. umowę na świadczenie usług medycznych (...) w ramach abonamentu. W myśl zawartej umowy powód zobowiązał się do Nielimitowanego świadczenia usług medycznych określonych w załączniku nr 1 do umowy przez okres jej obowiązywania, a pozwany zobowiązał się do uiszczenia opłaty abonamentowej.

(umowa k. 17-19, okoliczności bezsporne)

W dniu 21 sierpnia 2015 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) obejmującą zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwoty 117 zł. z tytułu abonamentu medycznego- indywidualnego z terminem zapłaty do dnia 4 września 2015 r.

(faktura VAT nr (...) k. 21)

W dniu 13 listopada 2015 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) obejmującą zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwoty 117 zł. z tytułu abonamentu medycznego- indywidualnego z terminem zapłaty do dnia 27 listopada 2015 r.

(faktura VAT nr (...) k. 22)

W dniu 29 lutego 2016 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) obejmującą zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwoty 117 zł. z tytułu abonamentu medycznego- indywidualnego z terminem zapłaty do dnia 14 marca 2016 r.

(faktura VAT nr (...) k. 23)

W dniu 19 maja 2016 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) obejmującą zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwoty 117 zł. z tytułu abonamentu medycznego- indywidualnego z terminem zapłaty do dnia 2 czerwca 2016 r.

(faktura VAT nr (...) k. 24)

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwany nie zapłacił powyższych należności.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że łączyła go z pozwanym umowa na świadczenie usług medycznych (...) w ramach abonamentu, na podstawie której R. Ł. zobowiązał się do uiszczenia opłaty- abonamentu. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując płatności z tytułu wystawionych przez powoda faktur VAT nr (...). W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że pozwany uznał powództwo, nie kwestionując kwot, na które opiewały wystawione przez powoda faktury, jak również wysokości swojego zadłużenia z powyższego tytułu, w konsekwencji Sąd przyjął, że powód przedkładając opisane dokumenty księgowe udowodnił zadłużenie pozwanego w wysokości wskazanej w ich treści. Należy również mieć na uwadze, że

zgodnie z art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Powód wniósł o zasądzenie od pięciu kwot po 117 zł. ustawowych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, odpowiednio od dnia 5 września 2015 r., 28 listopada 2015 r., 15 marca 2016 r., 3 czerwca 2016 r. i 24 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty. Co prawda, jak już była mowa powyżej, w myśl art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, jednak wyjątkiem jest sytuacja, gdy uznanie jest sprzeczne z prawem. W ocenie Sądu powyższa sytuacja zachodzi w niniejszym przypadku. Wymaga przypomnienia, że oddzielny typ odsetek w transakcjach handlowych wprowadziła ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Przepis art. 2 tej ustawy zawiera zamknięty katalog podmiotów, wobec których ma ona zastosowanie. Wymienione w powyższym przepisie podmioty muszą być stronami transakcji. O ile powód zalicza się do podmiotów wymienionych w art. 2 pkt. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, gdyż jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.3), to z pewnością pozwany, jako osoba fizyczna, konsument, takim podmiotem nie jest. Poza tym należy zauważyć, że łącząca strony umowa na świadczenie usług medycznych (...) w ramach abonamentu, nie przyznawała stronie powodowej uprawnienia do naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Dlatego też Sąd zasądził kwotę 585 zł. z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Dlatego też Sąd zasądził od R. Ł. na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 270 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.